

Πρωτ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος, Δρ Θ.

Τι πιστεύουν οί Μορμόνοι για τήν Ἁγία Γραφή.

Οί Μορμόνοι ἢ " Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν" εἶναι μιά παραχριστιανική κίνηση πού ιδρύθηκε στίς Η.Π.Α τόν 19ο αἰώνα ἀπό τόν Joseph Smith. Ἡ ἐν λόγῳ αἰρετική καί παραχριστιανική κίνηση παρουσιάστηκε στήν Ἑλλάδα στά μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1970. Στίς δημόσιες τοποθετήσεις τους καί στά διάφορα ἔντυπά τους ἀναφέρονται καί στήν Ἁγία Γραφή. Ἡ κατανοήσιμος ὅμως καί ἡ προσέγγισις τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπό τοὺς Μορμόνους ἔχει τελείως διαφορετικό περιεχόμενο ἀπ' ὅτι στόν Χριστιανισμό.

Γιά τοὺς Μορμόνους ἡ Ἁγία Γραφή δέν εἶναι πλήρης, ἔχει ὑποστεί ἀλλοιώσεις. Ἀπό αὐτή, ἰσχυρίζονται, ἔχουν ἀφαιρεθεῖ « *πολλά τμήματα τά ὅποια εἶναι ἀπλά καί πάρα πολύ πολύτιμα. Καί ἐπίσης πολλές διαθῆκες τοῦ Κυρίου ἔχουν ἀφαιρέσει* »¹. Ἐπειδή, κατ' αὐτούς, ἡ Ἁγ. Γραφή δέν περιέχει τό εὐαγγέλιο στό σύνολο του, συμπληρώθηκε ἀπό τίς ἀποκαλύψεις τοῦ ἰδρυτῆ τοῦ Μορμονισμοῦ τοῦ Ἰωσήφ Σμίθ², γι' αὐτό τό "Βιβλίον τοῦ Μόρμον" ἀποτελεῖ καί αὐτό ἰσόκυρο λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐπιπλέον ἀναφέρουν ὅτι τό Βιβλίον τοῦ Μόρμον καί ὄχι ἡ Ἁγία Γραφή « *περιέχει τήν πληρότητα τοῦ αἰώνιου εὐαγγελίου* »³.

Παραλείψεις καί μεταφραστικά λάθη, κατά τοὺς ἰσχυρισμούς τους πάντα, μειώνουν τήν ἀξιοπιστία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Γι' αὐτό τό λόγο, στό ἄρθρο 8 τῶν Ἄρθρων τῆς Πίστεως τοῦ Ἰ. Σμίθ, ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ Βίβλος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐφόσον εἶναι σωστά μεταφρασμένη. Ἐπίσης στό Βιβλίον τοῦ Μόρμον χαρακτηρίζονται ὡς « *ἀνόητοι* » ὅσοι λέγουν ὅτι δέ χρειάζονται ἄλλη Ἁγία Γραφή⁴.

Οί μορμονικές αὐτές θέσεις εἶναι ξεκάθαρα ἀντιχριστιανικές καί προβληματικές στό σύνολό τους. Ὁ ἀπ. Παῦλος μέ σαφήνεια τονίζει ὅτι ἀκόμη καί ἐάν « *ἄγγελος ἐξ' οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω* » (Γαλ 1, 7-9).

¹. Βλ. Βιβλίον τοῦ Μόρμον, Νεφί Α' 13: 26-29, 40.

². Βλ. Βιβλίον τοῦ Μόρμον, Νεφί Β', 29: 3-10. Πρβλ. **Joseph Fielding Smith**, *Doctrines of Salvation, Vol 3*, Salt Lake City 1958, σσ. 190 -191. **Bruce R. McConkie**, *Mormon Doctrine*, Salt Lake City 1979², σσ. 99.

³. Βλ. Διδαχή & Διαθῆκες, 27:5. Βλ. καί **R. Hauth**. *Kleiner Sekten- Katechismus*, Wuppertal 2004⁷, σσ. 48-49.

⁴. Βλ. Βιβλίον τοῦ Μόρμον, Νεφί Β', 29: 6.

Εἶναι θέσεις πού ἀντιτίθενται στό πρόσωπο καί τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ἀποτελοῦν « *έτεροδιδασκαλία* » (1 Τιμ1, 3), « *διδασχὴ ξένη* » (Ἐβρ. 13, 9) Εἶναι ἀπολύτως ἀντίθετες μέ αὐτά πού « *παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καί ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου*» (Λουκ. 1, 2) καί « *ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος* » (Β' Πέτρου 1,16). Ἡ χριστιανική πίστη στήν πληρότητά της παραδόθηκε "ἅπαξ" (Ἰούδα, 3) στους χριστιανούς καθώς ὁ Μεσσίας- Χριστός ἦλθε καί μᾶς τά δίδαξε ὅλα(Ἰωαν.4, 25-26) ἢ κατά τόν Ἰ. Δαμασκηνό : « *Οὐ δυνατόν οὖν τι παρά τά θειωδῶς ὑπό τῶν θείων λογίων τῆς τε Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης ἡμῖν ἐκπεφρασμένα ἦτοι εἰρημένα καί πεφανερωμένα εἶπειν τι περί Θεοῦ ἢ ὅλως ἐννοῆσαι* » (βλ.Ἐκδοσις Ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως 1, 2).

Ἐπιπλέον, εἶναι θέσεις πού ἔχουν ἓνα σημαντικό ἔλλειμμα ἱστορικής τεκμηρίωσης καθώς παραγνωρίζουν, ὅτι, ἤδη ἀπό τά ἀποστολικά χρόνια, ὑπάρχει ἀνύστακτη καί διαρκῆς φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι μόνο νά μήν ὑπάρξει ἀλλοίωση ἢ ἀφαίρεση, ἀλλά νά μήν ὑπάρχει οὔτε καί διαστρεβλωμένη προσέγγιση ἢ ἐρμηνεία τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Δευτ. 4, 2, Β' Πέτρου 3, 16, Ἀποκ. 22, 18 – 19).

Μέ χαρακτηριστική ἀκρίβεια τονίζει σχετικά ὁ Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: « *Τοῦ μέν παρ' ἡμῖν Εὐαγγελίου οὐδέν οὐδέποτε παρ' οὐδενός ἐξεκόπη Χριστιανῶν οὐδέ μεταπεποιήται τό παράπαν. Ἀραί γάρ ἐπί τούτῳ κεῖνται φρικταί καί φρικωδέσταται καί ὁ τολμῶν ἐκκόψαι ἢ μετασκευάσαι τι τοῦ Χριστοῦ μᾶλλον αὐτός ἐκκόπτεται* »(βλ. Ἀγ. Γρηγόριου Παλαμᾶ, *Ἐπιστολή πρὸς τήν ἑαυτοῦ Ἐκκλησίαν*, 25).

Παραβλέπουν ἀκόμη τό μέ πόση εὐθύνη καί ἐπιμέλεια ἡ Ἐκκλησία συγκρότησε τόν Κανόνα τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Καί ἐπιπλέον, παραγνωρίζουν τό τεράστιο ἔργο τῆς κριτικῆς ἔκδοσης τοῦ Κειμένου τῆς Ἀγίας Γραφῆς, γεγονός πού ἀποδεικνύει τό συνεχές καί ἀμείωτο χριστιανικό ἐνδιαφέρον γιά το ἱερό κείμενο καί τήν ἀξιοπιστία του. Νά ὑπενθυμίσουμε ἐν προκειμένῳ καί τήν ἀντίστοιχη ἐργασία τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας μέ τό τεράστιο ἔργο τῶν Ἐξαπλῶν τοῦ Ὁριγένους ἀλλά καί τίς κριτικές ἐργασίες τῶν Ἡσύχιου καί Λουκιανοῦ.

Καί μέ τίς θέσεις αὐτές τῶν Μορμόνων γιά τήν Ἀγία Γραφή, ὅπως καί μέ ἄλλες πολλές ριζικά ἀντίθετες στό χριστιανισμό σ' ἄλλα θέματα πίστεως, τίθεται τό ἐρώτημα, ἐάν καί σέ πιό βαθμό οἱ Μορμόνοι ἔχουν σχέση ὄντως μέ τόν Χριστιανισμό. Πολλοί εἰδικοί ὑποστηρίζουν ἤδη, ὅτι οἱ Μορμόνοι οὐσιαστικά ἀποτελοῦν μία νέα θρησκεία μέ συγκρητιστικά στοιχεῖα⁵.

⁵. βλ. ἀναλυτικά **W. Thiede**, *Die "Heiligen der Letzte Tage" Christen jenseits der Christenheit*, EZW Texte 161/ 2001, σσ. 2-5.